

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 196 - Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension og adgang til fusion mellem pensionskasser m.v. og forsikringsselskaber m.v.)

Hermed sendes min kommentar til henvendelsen fra Forsikring & Pension af 7. september 2012. (L 196 - bilag 11).

Thor Möger Pedersen

/ Anders Nielsen

Forsikring & Pension (F&P) anfører følgende i sin henvendelse:

Efter gældende ret indberetter branchen værdien af relevante pensionsdepoter et halvt år før efterlønsalderen til Arbejdsmarkedsstyrelsen via SKAT. Herefter foretager A-kasserne selve efterlønsberegningen.

F&P anfører, at med ændringsforslaget til 2. behandlingen af L 196, skal pensionsbranchen nu foretage første del af efterlønsberegningen for A-kasserne. Selskaberne skal "bruttificere" depoterne af de nye pensionstyper, for at modregningen i efterlønnen kommer til at modsvare den modregning, som et tilsvarende "gammelt" kapitalpensionsdepot ville have givet.

F&P anfører videre, at det aldrig har været pensionsbranchens opgave at udføre selve beregningen af efterlønnen - eller dele af den. Branchen vurderede imidlertid i forbindelse med ændringsforslaget fra 30. august 2012, at bruttificeringen ikke var kompliceret, og at processen kunne automatiseres 100 pct. Derfor tog F&P også til efterretning, at Beskæftigelsesministeriet tilsyneladende foretrak, at F&P foretog bruttificeringen frem for at lade den indgå i beregningen hos A-kasserne.

F&P har fuld forståelse for, at modregningsreglerne skal sikre, at ingen efterlønsmodtagere får modregnet højere beløb i deres efterløn, fordi de tager imod tilbuddet om afgiftsberigtigelse af deres eksisterende kapitalpension. Dette tjener også branchens egen interesse, fordi rådgivningen af kunden bliver mere simpel, hvis der ikke indgår et efterlønsaspekt i vurderingen af, om en pension skal afgiftsberigtiges.

F&P mener imidlertid, at bruttificeringsopgaven med ændringsforslaget af 6. september 2012 er gået fra at være enkel til at være kompleks. Den løsning, der er lagt op til i forslaget, understøttes ikke af selskabernes systemer. Det er især problematisk for depoter med indbetalinger fra før 1972, som vil kræve manuelle beregninger i processen. Manuelle sags gange giver fejl og er dyre. Hver enkelt kundes sag skal hentes op på et skrivebord og behandles separat.

F&P giver endvidere udtryk for bekymring over, at F&P ikke med den korte tidsfrist har haft en chance for at vurdere antallet af sager, som vil kræve manuel behandling. F&P ved derfor ikke, om den foreslåede model vil kræve manuel behandling i et omfang, som er overkommeligt, selvom modellen principielt er uhensigtsmæssig. Eller om løsningen vil kræve manuel behandling – og dermed påføre kunderne omkostninger – som er helt ude af proportioner med det problem, der skal løses. Bedre tid vil give mulighed for på kvalificeret måde at vurdere, om modellen kan fungere i praksis. F&P havde foretrukket at være blevet inddraget i at finde en god løsning forud for folketingsbehandlingen.

F&P understreger, at det *ikke* er i branchens interesse, at sagen trænes. F&P vil alligevel af de anførte grunde stærkt opfordre til, at forslagene til ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.fl. udgår af L 196, inden det behandles i Folketinget den 10. september 2012. Det vil give tid til at finde den løsning, der tilgodeser de fremtidige efterlønsmodtagere uden samtidig at påføre pensionskunderne unødigt store ekstraomkostninger. F&P minder

her om, at L 196 allerede i sin fremsatte form ifølge F&P vil medføre omkostninger bare til IT-udvikling på mindst 250 mio. i branchen. En ændring kan godt vedtages inden årsskiftet - også selvom ændringerne i lov om arbejdsløshedsforsikring gennemgår en rimelig proces med deltagelse af de involverede parter og tre behandlinger i Folketinget.

Til F&Ps henvendelse bemærkes følgende:

For det *første* er det fremover stadigvæk A-kasserne, der skal foretage efterlønsberegningen. Idet det udelukkende er forsikringsselskaberne m.v., der har de specifikke oplysninger vedrørende tidspunktet for indbetalingerne på pensionsordningen, er det i sagens natur udelukkende forsikringsselskaberne m.v., der kan foretage bruttoficeringen, idet denne afhænger af indbetalingstidspunktet.

For det *andet* bemærkes, at bruttoficeringen er en naturlig forlængelse af de indberetninger, som pensionsbranchen allerede foretager efter gældende regler.

Efter gældende regler kan arbejdstagerens egne indbetalinger foretaget før 1972 og afkast knyttet hertil således udbetales afgiftsfrit. Forsikringsselskaberne m.v. er derfor også efter gældende regler forpligtet til at holde styr på disse indbetalinger inkl. afkast knyttet hertil - helt frem til udbetalingsdatoen. Efter forslaget skal der ved konvertering af en kapitalpension til en alderspension m.v. betales en afgift på 0 pct. af den del af ordningen, der kan henføres til disse indbetalinger før 1972, samt afkast knyttet hertil. Der skal ved indberetning til Arbejdsmarkedsstyrelsen et halvt år før efterlønsalderen ikke ske nogen bruttoficering af den del af pensionsordningen, der hidrører fra disse indbetalinger før 1972, samt afkastet knyttet hertil. Jeg er derfor uforstående over for, at netop denne del af bruttoficeringsopgaven, hvor der ingen bruttoficering skal ske, skulle være selvstændigt problematisk for pensionsbranchen, og at dette skulle kræve manuelle sagsgange.

Der er som anført ingen forskel på de pligter, som pensionsbranchen har i dag for så vidt angår indbetalinger før 1972, og den pligt, de har efter forslaget. I forhold til gældende regler, hvor pensionsbranchen skal holde styr på arbejdstagerens egne indbetalinger før 1972, samt afkastet knyttet hertil (1972-saldoen) helt frem til udbetalingsdatoen (altså op til 15 år efter efterlønsalderen) skal pensionsbranchen dog ved en konvertering til en aldersopsparing m.v. alene holde styr på denne saldo frem til et halvt år før efterlønsalderen.

Det er på den baggrund min vurdering, at forslaget om konvertering/overførsel af eksisterende kapitalpensioner til alderspensioner m.v. på den måde snarere kan antages at føre til en vis administrativ lettelse for pensionsbranchen, idet perioden, hvor 1972-saldoen skal håndteres, forkortes væsentligt. Foretrækker det enkelte forsikringsselskab m.v. i stedet at håndtere en konvertering således, at det alene er opsparing efter 1972, der konverteres, hvorved 1972-saldoen skal indberettes særskilt efter de gældende regler for indberetning af kapitalpensioner, vil dette også være muligt, om end en sådan løsning ikke grundlæggende ses at adskille sig fra en fuld konvertering og en senere indberetning med bruttoficering af de dele af aldersforsikringen m.v., der ikke vedrører 1972-saldoen.

Det må endvidere antages, at forsikringsselskaberne m.v. har et meget begrænset antal kunder m.v. med indbetalinger foretaget før 1972, og at et eventuelt administrativt problem i pensionsbranchen under alle omstændigheder er begrænset til en kort årrække.

Jeg noterer mig i øvrigt, at F&P synes at være enig i, at den foreslåede model om bruttofisering af alderspensioner m.v. også kan være i pensionsbranchens egen interesse, fordi rådgivningen af kunder bliver mere simpel, idet der ikke indgår et efterlønsaspekt i vurderingen af, om en kapitalpension skal konverteres til en alderspension m.v.

Jeg kan af disse grunde ikke imødekomme F&Ps forslag, men som jeg tidligere har understreget, vil SKAT i samarbejde med branchen naturligvis være behjælpelig med at tilvejebringe de bedst og billigst mulige fremgangsmåder knyttet til implementeringen og administrationen af aldersforsikringer, aldersopsparinger og supplerende engangssummer.